

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.907/1
VAN 25 NOVEMBER 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 8 november 2010 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "ter uitvoering van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend in Brussel op 9 februari 1994 door de regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet, overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 en houdende wijziging van het ministerieel besluit van 17 juli 1970 tot uitvoering van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen van 23 november 1965", heeft het volgende advies gegeven:

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe een aantal bepalingen vast te stellen, alsook wijzigingen aan te brengen in het ministerieel besluit van 17 juli 1970 tot uitvoering van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, met het oog op het verzorgen door het Vlaamse Gewest, met ingang van 1 januari 2011, van de dienst van de verkeersbelasting op de autovoertuigen, de belasting op de inverkeerstelling en het eurovignet.

In de artikelen 1 en 2 van het ontwerp worden de zetels van de Vlaamse belastingdienst aangeduid waar de belastingsplichtigen terecht kunnen voor een eurovignet. Artikel 3 stelt bepalingen vast in verband met het rittenblad dat dient te worden ingevuld door wie zich wil beroepen op de vrijstelling voor occasioneel vervoer bedoeld in artikel 5, 2°, van de wet van 27 december 1994¹. In artikel 4 wordt hetzelfde gedaan voor de vrijstelling voor occasioneel vervoer bedoeld in de artikelen 5, § 1, 10°, en § 2, 2°, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen. De artikelen 5 en 6 van het ontwerp regelen de opheffing van bepalingen van het ministerieel besluit van 17 juli 1970 in verband met het speciaal fiscaal kenteken.

2. Aangezien in de aanhef van het ontwerp wel naar een aantal besluiten wordt verwezen, doch geen specifieke bepalingen als rechtsgrond worden aangewezen, is terzake aan de gemachtigde om verduidelijking gevraagd.

De gemachtigde heeft verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en naar het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, meer bepaald de artikelen 4, 5 en 6, 1° en 5°, van dat besluit.

Die bepalingen bieden als zodanig geen rechtsgrond voor een reglementair optreden van de minister. Artikel 4 van het besluit van 13 juli 2009 behoort tot het hoofdstuk met betrekking tot de verdeling van de bevoegdheden tussen de leden van de Vlaamse Regering, doch houdt op zichzelf geen delegatie in. Artikel 5 is een louter inleidende bepaling met betrekking tot het hoofdstuk in verband met de delegatie van beslissingsbevoegdheden. Artikel 6, 1° en 5°, van het besluit van 13 juli 2009 houden delegaties in, doch niet voor het nemen van reglementaire besluiten (zie artikel 7, 1°, van het besluit van 13 juli 2009).

¹ Wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het Verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de Regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een Eurovignet overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993.

Bij gebrek aan een door de regering aan de minister verleende machtiging om de in het ontwerp verwerkte regels te bepalen², is het de Vlaamse Regering zelf die de ontworpen bepalingen eventueel dient vast te stellen op grond van haar algemene uitvoeringsbevoegdheid.

Het ontwerp kan bijgevolg geen doorgang vinden. Gelet daarop wordt het niet verder onderzocht.

² Cf. trouwens ook artikel 83, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME